

5 Νοεμβρίου 2019

Η ταπείνωση του επισκόπου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Κάποτε ένας Επίσκοπος έπεσε σε μια μεγάλη αμαρτία. Την άλλη μέρα ήταν γιορτή. Επρόκειτο να λειτουργήσει σε μια Εκκλησία που πανηγύριζε και θα συγκεντρωνόταν ολόκληρη η πόλη.

Μόλις μπήκε στην εκκλησία ο Επίσκοπος, ανέβηκε στον άμβωνα, φανέρωσε μπροστά στο πλήθος την αμαρτία του, έβγαλε το ωμοφόριο του, το σύμβολο της αρχιεροσύνης, το έδωσε στον Διάκονο του, και είπε με πολλή συντριβή, δυνατά, για να ακουστεί απ' όλους:

-Υστερα από μια τέτοια αμαρτία, δεν μπορώ να είμαι Επίσκοπος σας. Διαλέξτε κάποιον άλλον να σας ποιμαίνει, να σας λειτουργεί, να σας εξομολογεί.

Και έκανε να κατέβει από τον άμβωνα, για να φύγει. Ο κόσμος όμως που τον αγαπούσε, τον εμπόδισε.

-Μείνε στη θέση σου κι ας είναι επάνω μας η αμαρτία σου, του φώναξαν όλοι με μια φωνή. Εμείς εσένα θέλουμε για πατέρα και Επίσκοπο μας.

Συγκινημένος τότε ο Επίσκοπος από την αγάπη του λαού, ανέβηκε πάλι επάνω στον άμβωνα και φώναξε:

-Αν θέλετε να μείνω στη θέση που ανάξια κατέχω, θα κάνετε ό,τι σας πω.

-Θα κάνουμε ό,τι μας πεις, συμφώνησαν όλοι μαζί. Αρκεί μονάχα να μείνεις.

-Κλείστε όλες τις πόρτες και αφήστε το παραπόρτι ανοιχτό. Θα πάω και θα πέσω μπρούμυτα μπροστά σ' αυτό το παραπόρτι. Θα βγείτε όλοι και περνώντας θα πατάτε επάνω μου, λέγοντας: «Ο Θεός να σε συγχωρέσει». Τότε θα μείνω.

Οι Χριστιανοί, για να μη χάσουν τον Επίσκοπο τους, υπάκουσαν. Ένας-ένας που έβγαινε πατούσε επάνω του. Όταν πέρασε και ο τελευταίος, ακούστηκε φωνή από τον Ουρανό να λέει:

-Για την πολλή του μετάνοια και ταπείνωση, συγχωρέθηκε η αμαρτία του.